

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.255/2026/5.

A felperes:

Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzata

1113 Budapest, Bocskai út 39-41.

A felperes képviselője:

Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe

Az alperesek:

I.r. alperes I. rendű

alperes címe

II.r. alperes II. rendű

alperes címe

Az alperesek képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda I. és II. rendű alperes képviselőjében

ügyvéd1 címe

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

39.P.20.481/2026/9.

A fellebbezést benyújtó fél:

I. és II. rendű alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatja és a keresetet teljesen elutasítja.

Mellőzi a felperest és a II. rendű alperest elsőfokú illeték megfizetésére kötelező rendelkezést.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 15 napon belül 990.600 (kilencszázkilencvenezer-hatszáz) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy 31.500 (harmincegyezer-ötszáz) forint kereseti és 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes kizárólagos tulajdonában van a Budapest XI. kerületében található 3.000 négyzetméter vízfelületű Kék-tó.

[2] A XI. Kerület Tanácsának Végrehajtó Bizottsága 1958-ban az EMAG Horgászegyesületnek bérbeadta a tavat. Az erről szóló véghatározat alapján a Kék-tó a tanács által bekerített közterület, amely csak sporthorgászatra használható, a fürdés, csónakázás tilos. A bérleti díj fejében az egyesület köteles a kerítés jó karbantartásáról, valamint a terület fásításáról gondoskodni.

[3] A felperes alpolgármestere 2025. december 4-én a tó jövőbeni hasznosítása érdekében előterjesztést készített. A szerint a felperes a Kelenvölgyi Kék-tó HITEKA Horgászegyesülettel (amely az EMAG Horgászegyesület jogutódja) 2016. május 27-én haszonbérleti szerződést kötött a kerítéssel körül határolt Kék-tóra vonatkozóan. A haszonbérleti díjat 2022 januárjától évi 10.000 forint összegben állapították meg.

[4] Az előterjesztésben szerepelt, hogy az egyesület további 5 éves időtartamra kíván haszonbérleti szerződést kötni a halgazdálkodás folyamatossága és a gazdálkodás tervezhetősége érdekében.

[5] Az előterjesztést és az ahhoz kapcsolódó haszonbérleti szerződés tervezetét az önkormányzat 2025. december 15-i ülésén tárgyalta meg.

[6] A felperes és a Kelenvölgyi Kék-tó HITEKA Horgászegyesület között 2026. január 22-én létrejött haszonbérleti szerződés tartalma szerint az egyesület 2026. január 1-től évi 250.000 forint összegű haszonbérleti díjat fizet meg a felperesnek. A felek 2026. április 30-ig megvizsgálják és kidolgozzák a haszonbérbe vett terület lakosság számára történő megnyitásának feltételeit.

[7] Az egyesület köteles a bérlemény területén gondoskodni a bejáratok zárva tartásáról, a kerítés javításáról, a területre történő illetéktelen bejárás megakadályozásáról. Köteles továbbá a partvédelmi feladatokat folyamatosan ellátni, a kerítés szükségszerű festését elvégezni, a növényzet ápolásáról, rendben tartásáról, a gyomnövények irtásáról gondoskodni, a tó víztisztaságának előírt rendszerességgel ellenőrzéséről, a szükségessé váló beavatkozások, intézkedések megtételéről gondoskodni, a horgász stégeket, öltözőt, illemhelyet karbantartani, felújítani, a levegőztető üzemeltetéséből eredő karbantartásokról, szerelésről gondoskodni.

[8] A bérlemény fenntartásához szükséges felújítás és javítás, illetve a bérleménnyel kapcsolatos terhek, közüzemi díjak viselése az egyesület kötelezettsége, azzal, hogy a vízfelület párolgása miatti vízpótlás 1.000 m³ / év díjának viselése a haszonbérbe adót terheli. Ezt meghaladó vízpótlás díjának megtérítése az egyesület kötelezettsége.

[9] A felperes 520/2025. (12. 15.) XI. ÖK határozata alapján a képviselőtestület az egyesülettel megkötött szerződését módosította. A haszonbérleti jogviszony végét 2030. december 31-én, a haszonbérleti díj évi összegét 250.000 forintban állapították meg azzal, hogy az inflációs ráta mértékével 2027. január 1-től évente emelik. Elhatározták, hogy az önkormányzati határozat alapján 2026. április 30-ig megállapodás készül a Kék-tó hasznosításának, funkciójának bővítése érdekében a lakossági igények figyelembevételével. Az önkormányzat képviselőtestülete az önkormányzati határozat alapján felkérte a polgármestert a határozat mellékletét képező szerződéstervezet alapján a haszonbérleti szerződés aláírására.

[10] A www.magyar nemzet.hu internetes portál az I. rendű alperes szerkesztésében és a II. rendű alperes kiadásában álló sajtótermék.

[11] A www.magyar nemzet.hu internetes portálon 2025. december 29-én cikk jelent meg „Balos tempó a fővárosban: a haverok egyhavi lakbérből egy évre bérelhetnek tavat a budapesti kerületben” címmel, a következő tartalommal.

[12] „A felelős gazdálkodás jegyében éves szinten félmillió forint veszteséggel ad bérbe egy tavat Újbuda önkormányzata egy kerületi egyesületnek. [lead]

[13] Egy átlagos kerületi lakos meg sem közelítheti a Kelenvölgyben található Kék-tavat, amelyet nagyjából egy méter magas kerítés választ el a külvilágtól. A tó ugyan a kerületi önkormányzat tulajdona, azonban egy horgászegyesületnek adták bérbe, amely gondosan elzárta a külvilágtól a köztulajdont.

[14] Amint azt a politikus¹, kerületi önkormányzati képviselő által megosztott képeken is látszik, a szóban forgó Kelenvölgyi Kék-tó horgászegyesület, vagyis a bérlő, kizárólag a tavat körülvevő kerítést tartja kiváló állapotban, a tó többi része láthatóan elhanyagolt.

[15] »A tavat egy horgászegyesület üzemelteti, és jelenleg a tagokon kívül nem mehet más a partjára. Novemberben foglalkozott először a szerződésük hosszabbításával a Vagyongazdálkodási és Kerületfejlesztési Bizottság. Ekkor egy olyan javaslattal készült a hivatal, hogy fizessenek a tó bérletéért évi 15 ezer forintot és fizessék a közüzemi díjakat«

[16] - írta a posztjában politikus¹. Hozzátette, ezt a tervet sikerült blokkolni, de a decemberi bizottsági, majd az ezt követő testületi ülésen sikerült a városvezetésnek egy ennél is rosszabb minőségű határozatot elfogadnia.

[17] »Ugyan most már évente 250 ezer forintra nőtt a bérleti díjuk, de a vízfogyasztás költségét magára vállalta az önkormányzat 1000 m³-ig. Klassz, mert ennek az ára bruttó 760 ezer forint. Tehát kicsit több, mint 500 ezer forinttal támogatjuk a horgászok hobbiját közpénzből«

[18] - jelentette ki a politikus. A képviselő-testület döntésének eredményeként havi szintre lebontva az egyesület kicsivel több mint 20 ezer forintot fizet a tó kizárólagos használatáért,

[19] Az önkormányzat pedig összességében éves szinten félmillió forintos veszteséget fog elkönyvelni a bérbeadás eredményeképp. Emellett pedig a helyi lakosok a továbbiakban sem mehetnek majd le a tóhoz, mindössze egy kerítésen keresztül nézhetik majd az elhanyagolt köztulajdont.”

[20] A cikkbe ágyazva szerepel politikus¹ Facebook-posztja „Tudtad, hogy van egy tó Újbudán, amit csapról töltenek?

[21] [Furcsaságok Újbudán III. rész

[22] A Kék-tó Kelenvölgyben egy igazi gyöngyszem. Az egykori bányagödör helyén egy csodálatos adottságokkal bíró talajvízzel töltődő tó alakult ki. A tavat egy horgászegyesület üzemelteti és jelenleg a tagokon kívül nem mehet más a partjára. Novemberben foglalkozott először a szerződésük hosszabbításával a Vagyongazdálkodási és Kerületfejlesztési Bizottság. Ekkor egy olyan javaslattal készült a hivatal, hogy fizessenek a tó bérletéért évi 15 ezer forintot és fizessék a közüzemi díjakat. Jól érted, évi 15 ezer Ft. Te is lehidaltál?

[23] Ezt sikerült blokkolni, de a decemberi bizottsági, majd az ezt követő testületi ülésen sikerült a városvezetésnek egy ennél is gyászosabb határozatot elfogadni.

[24] Ugyan most már évente 250 ezer forintra nőtt a bérleti díjuk, de a vízfogyasztás költségét magára vállalta az önkormányzat 1000 m³-ig. Klassz, mert ennek az ára bruttó 760 ezer forint. Tehát kicsit több, mint 500 ezer forinttal támogatjuk a horgászok hobbiját közpénzből.

[25] A legfurcsább mégis az, hogy a horgászathoz nem elegendő a talajvíz szintje, ezért kerti csapról, ívóvízzel töltik a tavat. Mert ilyen egy magára valamit is adó zöld önkormányzat.

[26] A közeli képeken látható, hogy milyen állapotok uralkodnak jelenleg a tónál.]

[27] A poszt végén hét fénykép szerepel a tóról és környezetéről.

[28] „A szerződést annak ellenére hozta tető alá a kerületi önkormányzat, hogy politikus2 önkormányzati képviselő november 30-án közvélemény-kutatást kezdeményezett a közösségi médiában, amelyből kiderült, hogy a szavazók 85 százaléka nyitott, mindenki által látogatható tavat szeretne.

[29] A rendkívül előnytelen, szerződést Újbuda önkormányzatának vezetése 2025 év végén kötötte meg. Ez pedig egy újabb bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a 2024-es választásokat követően egy olyan, volt SZDSZ-es politikusokból és háttéremberekből álló csoport helyezkedett az újbudai önkormányzat kulcspozícióiba, akik csak botrányt-botrányra halmozva vezetik Budapest legnagyobb kerületét. Ennek a polipnak az egyik vezetője egyéb érdekelt1, a polgármester kabinetfőnöke, aki sajtóinformációk szerint már politikus3 polgármester helyett vezetheti a kerületet.”

[30] A felperes helyreigazító közlemény közzétételére irányuló kérését az I. rendű alperes nem teljesítette.

[31] A felperes a keresetlevelében az előzetes kérelemmel azonos tartalommal kérte helyreigazító közlemény közzétételére kötelezni az I. rendű alperest.

[32] A felperes szerint a cikkben az I. rendű alperes valótlanul állította, hogy

[33] 1. a felperes haveroknak adott bérbe egy tavat, éves szinten félmillió veszteséggel,

[34] 2. a horgászegyesület bérlő elzárta a külvilágtól a tavat, és a helyi lakosok a továbbiakban sem mehetnek le a tóhoz.

[35] A felperes a valóság közzétételét is kérte, amely szerint a „valóság az, hogy a tó bérlője évtizedek óta ugyanaz a horgászegyesület, illetve jogelődje, aki a területet sporthorgászati célra használja, és ott területgondozási és egyéb feladatokat is elvégez az önkormányzattal kötött szerződés alapján. A haszonbérbeadás elmaradása esetén a Kék-tó kezelése - ideértve a baleset- és életveszély megelőzését is - 2026. január 1. napjától visszakerült volna az önkormányzathoz, amellyel együtt járó területgondozási, őrzési, karbantartási költségek évente több millió forintos kiadást jelentenének az önkormányzatnak. A valóság részét képezi továbbá az is, hogy egy 1958. évi határozatban szerepel, hogy a terület körülkerített, tehát nem a horgászegyesület kerítette el a tavat a közelmúltban, valamint, hogy a tavon kizárólag sporthorgászat lehetséges, fürdőzés, csónakázás nem a tó mélységére való tekintettel, helyenként 6 méter mély, a veszélyre fel kell hívni a figyelmet. Tehát az elkerítés már 1958-ban sem a lakosság kizárását, hanem a baleset- és életveszély elkerülését szolgálta. A valóság része továbbá az is, hogy a szerződés szerint a bérlő és a bérbeadó 2026. április 30. napjáig megvizsgálják és kidolgozzák a megállapodás feltételeit a haszonbérbe vett terület lakosság számára történő megnyitása érdekében, azaz a döntés éppen annak a lehetőségét teremti meg, hogy a lakosság számára biztonságos, és minden érintett szempontjából optimális területhasználat feltételei kidolgozásra kerüljenek.”

[36] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[37] Védekezésük szerint az első közlés való tényekből levont okszerű következtetés. A cikk részletesen ismerteti azokat a körülményeket, amelyekből a szerző alappal vonhatta le azt a következtetést, hogy a felperes „haveroknak adott bérbe egy tavat”, ráadásul évi félmillió forintos veszteséggel. Az alperesek hivatkoztak az alpolgármesteri előterjesztésre, az önkormányzati határozatra, valamint a vízdíjakra vonatkozó adatokra.

[38] Okfejtésük szerint a második közlés nem a felperesre vonatkozik, mert a cikk kifejezetten a bérlő egyesület magatartását ismerteti. A felperesnek ezzel kapcsolatban nincs perbeli legitimációja.

[39] Egyebekben a közlés megalapozott vélemény, és a felperes maga sem vitatta, hogy a tavat a kerület lakosai nem látogathatják, arra kizárólag a bérlő horgászegyesület tagjainak van lehetősége.

[40] Az alperesek hivatkoztak továbbá a cikk közérdeklődésre számot tartó jellegére, és a felperes fokozott tűrési kötelezettségére.

[41] Az elsőfokú bíróság kötelezte az I. rendű alperest, hogy, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül a www.magyarnemzet.hu internetes sajtótermékben 24 órán keresztül önálló hírként a www.magyarnemzet.hu főoldal tetején oly módon, hogy legörgetés nélkül olvasható legyen, és a linkre kattintva a link az eredeti cikkekre mutasson „Helyreigazítás: Budapest Főváros XI. kerület Újbuda Önkormányzatáról valótlanul közöltünk” szövegezéssel a tartalmak főoldali megjelenítésével azonos betűtípussal és betűméretben, saját kommentár nélkül; továbbá a cikk elérhetőségi helyén a cikk címe alatt és a lead felett, amíg a cikk elérhető, de minimum 30 napig tegye közzé az alábbi közleményt:

[42] „Helyreigazítás:

[43] A magyarnemzet.hu online felületükön a 2025. december 29-én közzétett »Balos tempó a fővárosban: a haverok egyhavi lakbérből egy évre bérelhetnek tavat a budapesti kerületben« című cikkben valótlanul állítottuk, hogy az Újbudai Önkormányzat egy tavat éves szinten félmillió forint veszteséggel adott bérbe. A valóság az, hogy a haszonbérlet elmaradása esetén a Kék-tó kezelése visszakerült volna az önkormányzathoz, amely az Önkormányzat számára jelentős kiadást jelentene.”

[44] A keresetet ezt meghaladóan elutasította. Megállapította, hogy a felek a perköltségüket maguk viselik.

[45] A felperest és a II. rendű alperest személyenként 15.750 forint illeték megfizetésére kötelezte az állam javára.

[46] Az alkalmazott jogi rendelkezések körében ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 10. §-át, a 12. § (1) bekezdését, és polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdését.

[47] Idézte az Alkotmánybíróság sajtószabadsággal kapcsolatos joggyakorlatának vezető döntéseiben megfogalmazott alapjogi szempontokat {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [40], [45], [48] bekezdés, 23/2019. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [18] bekezdés, 3/2015. (II. 2.) AB határozat, 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat, Indokolás [30]-[32] bekezdés, 3357/2019. (XII. 16.) AB határozat [28] bekezdés, 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [28] bekezdés, 3240/2019. (X. 17.) AB határozat, Indokolás [29] bekezdés}.

[48] Megállapította, hogy a felperes tevékenysége, az általa kötött szerződések, illetve ez önkormányzati tulajdonban álló terület hasznosítása közérdeklődés tárgya. A cikk témája, azaz az önkormányzat tulajdonában álló tó haszonbérletbe adása tehát közügy.

[49] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az első közlés tekintetében külön vizsgálendő elem a tó bérbeadásának a felperes számára veszteséges volta, másrészt a „haverok” részére történő bérbeadás.

[50] A „bizonyíthatósági teszt” alkalmazásával arra a következtetésre jutott, hogy a cikkben alkalmazott „haverok” kifejezés szubjektív megítélésen alapuló vélemény, és nem bizonyítható tényállítás, szerzői értékítéletet fejez ki, az a körülményekből levont újságírói következtetés, amely sajtó-helyreigazítással nem orvosolható.

[51] További okfejtése szerint az a kijelentés, hogy a felperes éves szinten félmillió forint veszteséggel adja bérbe a tavat, tényállításnak minősül. A felperes érdemben nem vitatta a cikkben foglaltakat (az évi 250.000 forint összegű bérleti díj mellett a felperes vállalta a vízfogyasztás költségét, melynek összege évi 760.000 forint), de a haszonbérbe adás nélkül a felperest terhelnék azok a költségek, amiket a bérlő egyesület visel.

[52] A haszonbérleti szerződés 11-12. pontja szerint az egyesület, mint haszonbérelő köteles a bérlemény területén gondoskodni a bejárati kapuk zárva tartásáról, a kerítés javításáról, a területre történő illetéktelen bejárás megakadályozásáról; köteles továbbá az egyesület, mint haszonbérelő a partvédelmi feladatokat folyamatosan ellátni, a kerítés szükségsszerű festését elvégezni, a növényzet ápolásáról, rendben tartásáról, a gyomnövények irtásáról gondoskodni, a tó víztisztaságának előírt rendszerességgel ellenőrzéséről, a szükségessé váló beavatkozások, intézkedések megtételéről gondoskodni, a horgász stégeket, öltözőt, illemhelyet karbantartani, felújítani, a levegőztető üzemeltetéséből eredő karbantartásokról, szerelésről gondoskodni. A bérlemény fenntartásához szükséges felújítás és javítás, illetve a bérleménnyel kapcsolatos terhek, közüzemi díjak viselése az egyesület, mint haszonbérelő kötelezettsége. Kivétel ez alól a vízfelület párolgása miatti vízpótlás 1.000 m³ / év díjának viselése.

[53] Az alperes bírói felhívás ellenére nem vitatta, hogy mindezen kötelezettségek haszonbérleti szerződés hiányában a felperest terhelnék, és nem vitatta azt sem, hogy mindez jelentős költséget jelentene a felperes számára.

[54] Az elsőfokú bíróság következtetése szerint valótlan tényállítás, mely szerint a felperes éves szinten félmillió forint veszteséggel adja bérbe a tavat. Ennek oka, hogy a haszonbérbeadással a felperes jelentős költség megfizetésétől mentesül.

[55] A második közléssel kapcsolatos helyreigazítási kérelmet alaptalannak tartotta és elutasította.

[56] A keresetnek a valóság közlésére vonatkozó részét részben találta alaposnak. Indoka szerint a valóság megértéséhez hozzátartozik az, hogy haszonbérlet nélkül a felperesnek jelentős kiadása lenne.

[57] A PK 15. számú állásfoglalás I. pontjára és az ítélezési gyakorlatra utalva (Kúria Pfv.20849/2021/4.; BH2023. 2.33.I.) szűkebb tartalommal rendelte el a való tények közzétételét.

[58] A felek pernyertességének-pervesztességének arányát azonosnak tekintette és alkalmazta a Pp. 83. § (2) bekezdésének második mondatában foglalt rendelkezést.

[59] A kereseti illetékről a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján határozott. A polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően kötelezte a feleket a le nem rótt illeték állam javára történő megfizetésére.

[60] Az ítélet ellen az I. és II. rendű alperes fellebbezett.

[61] Kérték az ítélet részben megváltoztatását a kereset teljes elutasítását, valamint a felperes perköltségben marasztalását. Az ügyvédi munkadíjat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) bekezdésének *a*) pontja alapján, áfával növelten kérték megállapítani azzal, hogy a fellebbezés elkészítésére fordított ügyvédi munkaóra 4 óra volt.

[62] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének *b*), *c*) és *d*) pontjaira alapították.

[63] A fellebbezés indoka szerint az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt feltételek nem állnak fenn, I. rendű alperes nem állított valótlan tényt. Az elsőfokú bíróság által helyreigazítani rendelt közlés valós tényekből levont okszerű következtetés, amelynek ténybeli alapjait a cikk részletesen tartalmazza. Ezért nincs helye sajtó-helyreigazításnak.

[64] A közlés jogi megítélésénél abból kell kiindulni, hogy a szólásszabadság hatálya alá tartozik minden olyan közlés, amely része a társadalmi gondolatcserének. A közéleti szólás általános alkotmányjogi védelem alatt áll, amely a jelen ügyben abban nyilvánul meg, hogy a sajtó közügyekben folytatott tájékoztató tevékenysége alkotmányos védelem alatt áll {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [33]-[34]}.

[65] A közügyről folyó társadalmi vitában a sajtóanyagokban megjelenő tartalom általában nem kifogásolható, ha az újság az általa elérhető valamennyi releváns információt közli, továbbá, ha a tények ellenőrzése során kellő gondossággal járt el, de az információk esetleges valótlanágát ennek ellenére sem ismerhette fel. E feltételrendszeren belül a megfogalmazás stílusát és a következtetéseket tekintve a sajtószabadság nem korlátozható. A közlés jelentéstartalmát mindig a választópolgárok szemszögéből kell meghatározni, akikkel kapcsolatban feltételezni kell, hogy a közügyek demokratikus vitája során - mint a vita érintettjei - a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmezik, tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [28], 3240/2019. (X. 17.) AB határozat, Indokolás [29]}.

[66] A 3217/2020. (VI. 19.) számú AB határozat szerint a politikai viták keretében elhangzott állítások főszabályként még akkor is véleménynyilvánításként értelmezendők, amennyiben formálisan, a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával tényállításnak értékelhetőek. A PK 12. számú állásfoglalás II. pontja alapján a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál

a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

[67] A politikai viták egyik jellegzetessége, hogy a közélet szereplői egymás tevékenységét, teljesítményét és döntéseit bírálják, kritizálják. A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme a közügyekben megfogalmazott ezen értékítéletekre, bírálatokra és ennek során tett tényállításokra is vonatkozik [7/2014. (III. 7.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság joggyakorlata alapján a közügyek vitájához kapcsolódó sajtóközlések különösen erős védelemben részesülnek; a közéleti szereplők személyiségének védelme is csak szűk körben korlátozhatja a szólás- és sajtószabadságot [7/2014. (III. 7.) és 13/2014. (IV. 18.) AB határozat]. Ugyanis a sajtónak kifejezett alkotmányos feladata, hogy a közhatalom gyakorlóit ellenőrizze, aminek elválaszthatatlan eleme a közügyek alakításában résztvevő személyek és intézmények tevékenységének bemutatása [34/2017. (XII. 11.) AB határozat].

[68] A bíróság a cikk tényállítás formájában megjelenő következtetésének megalapozottságát megeremtő vékony ténybeli alap és a következtetés minőségét nem vizsgálhatja, a politikai viták és vélemények minősítésével azokat nem döntheti el (BH2007. 151.). A tényállítás formájában megjelenő következtetés-levonás átlagosan tájékozott olvasó általi ellenőrizhetősége és okszerűsége képezheti a jelen sajtó-helyreigazítási perben a vizsgálat tárgyát. A cikkben közöltek alapján az olvasóknak lehetősége van annak megítélésére, hogy a következtetés levonására a logika szabályainak megfelelően, okszerűen került-e sor. Ezt az értékelést az alapul fekvő tényadatok alapján az olvasók el tudják végezni. A következtetés, vélemény pedig - annak helyességétől, helytelenségétől függetlenül – sajtó-helyreigazítás alapja nem lehet.

[69] Az Alkotmánybíróság a 3/2015. (II. 2.) számú határozatának [25] bekezdésében kifejtette, hogy a közéleti véleménynyilvánítás fokozott védelme nemcsak a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, hanem a közügyek körébe tartozó tényállításokra is vonatkozik. A közügyekkel kapcsolatos tények, információk közlésének fokozott védelme kiváltképp vonatkozik a sajtó működésére, mivel a sajtónak alkotmányos küldetése, hogy a közügyek alakulására befolyással lévő történeteket, körülményeket, összefüggéseket feltárja, és a nyilvánosság tudomására hozza.

[70] A cikk bemutatja, hogy a kelenvölgyi Kék-tó önkormányzati tulajdonban van, és egy horgászegyesület használatába került, ismerteti továbbá a bérleti konstrukció fő elemeit is. A cikk szerint a bérlet évente 250.000 forint bérleti díjat fizet, miközben az önkormányzat vállalta, hogy a vízfogyasztás költségét 1000 köbméterig maga állja, amelynek bruttó költsége körülbelül 760.000 forint, így a konstrukció eredményeként az önkormányzat éves szinten több mint félmillió forintos negatív egyenleget visel.

[71] Ebből következően a félmillió forintos veszteség nem egy, a szerkesztőség részéről önkényesen kitalált állításként jelenik meg, hanem a cikkben közölt számadatokból levont következtetésként: ha a bérleti díj 250.000 forint, miközben az önkormányzat a vízdíjjal kapcsolatosan akár 760.000 forintos költséget vállal, akkor a szerző azon értékelése,

hogy a konstrukció összességében veszteséget eredményez, nyilvánvalóan a bemutatott adatokból levont következtetés.

[72] A cikk részletesen ismerteti azokat a körülményeket, amelyekből a szerző alappal vonhatta le azt a következtetést, hogy felperes évi félmillió forintos veszteséggel adott bérbe egy tavat.

[73] Az alperesek már az ellenkérelemhez csatolták azon bizonyítékokat, amelyek alátámasztják, hogy a szerződés cikkben bemutatott konstrukciója megfelel a valóságnak.

[74] Csatolták azon alpolgármesteri előterjesztést, amely a képviselőtestület számára ismertette a tó ügyében a felperes és a horgászegyesület közötti szerződéshosszabbítás részleteit. Az előterjesztés kifejezetten tartalmazza, hogy „Az elpárolgó víz pótlására - évente 1000 köbméter mértékig - az Önkormányzat a közterületen elhelyezkedő vízvételi pontról lehetőséget biztosít.” Az előterjesztés szerint „Az Egyesülettel folytatott egyeztetés alapján 2026. évre 250 000 Ft/év haszonbérleti díj megállapítása javasolható.”

[75] Az alperesek ugyancsak az ellenkérelemhez csatolták a Fővárosi Vízművek honlapjának vízdíjakra vonatkozó adatait, amely bizonyítja, hogy üzleti ügyfelek esetén (mint amilyenek felperes is minősül) a vízdíj köbméterenként 758,19 forint. A felperes által vállalt 1000 köbméter víz díja tehát kb. 760.000 forint. Az újságíró tehát alappal vonhatta le azon következtetését, hogy az önkormányzat félmillió forintos veszteséggel adja bérbe a tavat. A felperesnek ugyanis a tóból évente 250.000 forint bevétele származik bérleti díjként, míg a tó vízellátásának biztosítása 760.000 forintos költséget ró felperesre. A két összeg különbsége hozzávetőlegesen 500.000 forint.

[76] Az alperesek az ellenkérelemhez csatolták továbbá az 520/2025. (XII. 15.) XI.ÖK határozatot, amely szerint Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzata Képviselőtestülete úgy határozott, hogy a Kék-tó szerződését az alábbiak szerint módosítja: haszonbérleti díj: 250.000 forint/év.

[77] A sajtó számára közügyek esetében a véleménynyilvánítási szabadság lehetőségei még az átlagosnál is tágasabbak, terhére személyiségi jogsértés csak akkor állapítható meg, ha valós tényalap nélkül, pusztán lejárató szándékkal történik a közlés (a Kúria Pfv.21639/2018/7. számú ítélete). Jelen perben ez nyilvánvalóan nem állapítható meg, ezért a felperes keresetének nincs jogalapja a sérelmezett közlés vonatkozásában.

[78] A kereset megítélése szempontjából kiemelt szerepe van a felperes személyének is. Mivel a felperes közéleti szereplőnek minősül, fokozott tűrési kötelezettsége van az őt ért közlések, kritikák, vélemények, megállapítások kapcsán.

[79] Az Alkotmánybíróság több határozatában megállapította [36/1994. (VI. 24.) AB határozat, 7/2014. (III. 7.) AB határozat, 1/2015. (I. 16.) AB határozat], hogy a közéletet alakító, közszereplő személyekkel kapcsolatban tágabb az alkotmányosan védett véleménynyilvánítás köre, mint más személyeknél.

[80] A való tényekként közlendő tartalom a sérelmezett közlések helyreigazításához szükségtelen. A helyreigazító közlemény tartalmazza a bíróság szerint valótlan tényt, annak megjelenítésével megfelelően értelmezhető tájékoztatást kapnak az olvasók.

[81] A sajtó nem kötelezhető olyan nyilatkozat közlésére, amely a jogosult által érvényesített igény körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket akár tartalmában, akár terjedelmében túllépi (PK 15. állásfoglalás). A helyreigazító közlemény valós közzétételére vonatkozó része meghaladja azt a tartalmat és terjedelmet, amelyet a sajtó-helyreigazítás jogintézménye indokol. Akkor szükséges és indokolt a valóság feltüntetése, amennyiben az az átlagolvasó számára a valóság félre nem érthető megértéséhez elengedhetetlen (a Kúria Pfv.20252/2021/4. számú ítélete).

[82] A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására és a II. rendű alperes perköltségben marasztalására irányult.

[83] A sérelmezett közlés tényállításnak, nem következtetésnek minősül. Nincs valós ténybeli alapja, amelyből okszerűen, a logika szabályainak megfelelően a közlést észszerű következtetésként lehetett volna megjeleníteni. Az újságíró a felperest nem kereste, az általa leírtak körében viszont rendelkezésére álltak okiratok (az előterjesztés és a szerződéstervezet is). Azokat az újságíró vagy ismerte, és így kifejezetten jobb tudomása ellenére írta a sérelmezett tartalmat, vagy elmulasztotta a tőle elvárható gondosságot (a tények ellenőrzését).

[84] A haszonbérleti szerződésből egyértelműen kitűnik, hogy a bérlőnek milyen egyéb kötelezettségvállalásai vannak a tóval kapcsolatban, amelyek nála mind költségként jelennek meg.

[85] A haszonbérleti szerződés 12. pontja alapján a bérlemény fenntartásához szükséges felújítás és javítás, illetve a bérleménnyel kapcsolatos terhek, közüzemi díjak viselése az egyesület, mint haszonbérelő kötelezettsége (azzal, hogy a vízfelület párolgása miatti vízpótlás 1.000 m³ / év díjának viselése a felperest, mint haszonbérbe adót terheli).

[86] Ha mindezen munkálatokat, feladatokat a bérlő nem végezné el, azokról az önkormányzatnak kellene gondoskodnia, amely tevékenységek, ráfordítások éves összege eléri a több millió forintot. Ezt a perben az alperesek sem vitatták. Az újságíró és alperesek perbeli kiindulópontja hiányos, a közlés valós ténybeli alapjait figyelembe véve állítása téves.

[87] A felperes valójában nem veszteséggel adja bérbe a tavat, hanem „nyereséggel”, hiszen a bérlő szerződés szerinti kötelezettségei következtében ténylegesen éves szinten több millió forintos költségtől szabadul meg.

[88] A valósággazdasági közlés nem szükségtelen, ugyanis az I. rendű alperes úgy írt viszonylag részletesen a témában, hogy annak fontos részletét kihagyta, és a „félmillió veszteséget” matematikai műveletre alapozta (a vízdíjból kivonta a bérleti díjat). Az újságíró által

elhallgatott információ nélkül az olvasók nem kerülnek abba a helyzetbe, hogy a valóságot félre nem érthetően megismerjék, megértsék.

[89] A valótlan tartalmú cikk megjelenítésével I. rendű alperes megsértette a sajtó hiteles és pontos tájékoztatásra vonatkozó jogszabályi és szakmai kötelezettségét (Smtv. 10. §)

[90] A valótlan tényállításokat a közszereplők sem kötelesek tűrni.

[91] A felperes másodfokú perköltségét az Ükr. szerint kérte. 5 munkaórát számított fel (5x14.000 forint + áfa) 70.000 forint + áfa összegben.

[92] A fellebbezés alapos.

[93] Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú ítéletnek a keresetet az első közlés első fordulata és a második közlés tekintetében elutasító rendelkezése [Pp. 358. § (5) bekezdés], ezért azt a másodfokú felülbírálat nem érintette; az ítéltábla a fellebbezett rendelkezéseket a fellebbezési kérelmek és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül [a Pp. 370. § (1) bekezdés].

[94] Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmekre tekintettel a másodfokú bíróság az ügy érdemében döntött.

[95] Az elsőfokú bíróság a döntését nem az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozta, ezért az alperes fellebbezésében megjelölt, Pp. 369. § (3) bekezdés *d)* pontja szerinti felülmérlegelésnek, a felülbírálati jogkör ezen pont szerinti gyakorlásának nem volt helye. Ugyancsak hiányoztak a 369. § (3) bekezdés *b)* pont alkalmazásának feltételei, azzal kapcsolatban a fellebbezés sem konkrét kérelmet, sem érveket nem tartalmazott.

[96] A Pp. 369. § (3) bekezdés *c)* pontja szerint elvégzett érdemi felülbírálat eredménye az, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, az alkalmazandó jogszabályokat helyesen azonosította, a megállapított tényállás alapján azonban részben (a fellebbezett rész közlés tekintetében) téves jogi következtetést vont le.

[97] A fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelem keretei között a másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy az I. rendű alperes a felülbírálattal körülhatárolt sajtóközleményben a felperes vonatkozásában állított vagy hírsztelt-e valótlan tény.

[98] Az ügy jogi megítélését tekintve az ítéltábla a következő szempontoknak tulajdonított jelentőséget.

[99] Az elsőfokú bíróság által is felhívott Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtóban megjelenő tartalmak értékelésénél azt kell kiindulópontnak tekinteni, hogy a felperest ért sérelem valótlán vagy a valóságot hamis színben feltüntető tény állításával, híresztelésével valósulhat meg. Nem lehet ugyanakkor sajtó-helyreigazítás alapja véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat. Ezek vonatkozásában legfeljebb az vizsgálható, hogy a közléseknek van-e valós ténybeli alapjuk.

[100] Az ügy eldöntése szempontjából jelentősége van annak, hogy a kifogásolt közlések milyen szöveggörnyezetben találhatók, és az írás tartalma a közügyek megvitatásához kapcsolódik-e. Az Alkotmánybíróság gyakorlata ugyanis egységes abban, hogy a közéleti közlésekhez fokozottabb alaptörvényi védelem kapcsolódik {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [39]}.

[101] Abból kellett kiindulni, hogy a szólásszabadság hatálya alá tartozik minden olyan közlés, amely része a társadalmi gondolatcserének. A közéleti szólas általános alkotmányjogi védelem alatt áll, amely a jelen ügyben abban nyilvánul meg, hogy a sajtó közügyekben folytatott tájékoztató tevékenysége alkotmányos védelem alatt áll {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [33]-[34]}.

[102] A társadalmat foglalkoztató kérdésekben megnyilvánuló sajtó véleményének kifejtése során, azzal egyidejűleg tényeket is közöl, a véleményformálás igényével való fellépésnek része az értékelés alapjául szolgáló tények közlése. A közéleti közlés megítélése pedig alkotmányosan meghatározott, ennél fogva – az Alkotmánybíróság iránymutatása alapján – mindig a véleménysszabadság felől közelítve kell a versengő értékek összevetését elvégezni, az ügy összes körülményét értékelni.

[103] A megszólalás jogi megítélésénél – ugyancsak az Alkotmánybíróság által alakított gyakorlat szerint – különbséget kell tenni a tények állítása és az értékítéletek között. „A megkülönböztetés alapja, hogy vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, a bizonyíthatóan hamis tények azonban önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Ebből következően pedig „[a] véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [40]}.

[104] Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítélet és a személyes meggyőződést közvetítő vélemény mindaddig, amíg összefüggésben áll a közüggyel és nem gyalázkodó, attól függetlenül élvezzi a véleménysszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző, vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tükröz.

[105] A szabad véleménynyilvánítás korlátainak adott esetre vonatkozó meghatározásánál figyelemmel kell lenni a 3329/2017. (XII. 8.) és 13/2014. (IV.18.) AB határozatokban kialakított tesztre. Ennek során a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat indokolásának 30. – 32. bekezdései irányadóak.

[106] Az Alkotmánybíróság a 23/2019. (VII. 18.) AB határozatában kifejtette, hogy a médiaszolgáltató alkotmányos jogát gyakorolva szabadon tudósíthat a közérdeklődésre számot tartó eseményekről. E szabadsága kiterjed annak meghatározására is, hogy mely eseményekről milyen részletességgel és tartalommal ad tájékoztatást. Amennyiben a sajtószabadság gyakorlása sérti más alapjogát vagy valamilyen alkotmányos célt, akkor arról kell döntenie, hogy a konkrét esetben a sajtószabadság gyakorlásának vagy az azt korlátozó célnak kell-e inkább teret engednie {Indokolás 19.}.

[107] Az elsőfokú bíróság az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, az ítélezési gyakorlatot is szem előtt tartva helyesen indult ki abból, hogy a sérelmezett kijelentéseket a szöveg összefüggéseinek ismeretében kell értékelni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is, vagyis arra, hogy az átlagos befogadó a közöltekből milyen okszerű következtetésre juthat (a Kúria Pfv.20394/2019/3., Pfv.20685/2021/4., Pfv.20619/2021/4., Pfv.21483/2021/5. számú határozata).

[108] A helyreigazításra irányuló keresetnél a bíróságnak minden esetben értelmeznie kell a vonatkozó szövegelemeket abból a szempontból, hogy a kérelem alapjául szolgáló tartalom tényállítás vagy való tény hamis színben feltüntetése-e. Amennyiben egyiknek sem minősül, a helyreigazítási kérelemnek törvényi akadálya van: nem teljesülnek maradéktalanul az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételek. Ennek megítélése pedig olyan jogkérdés, amelynek eldöntése nem a felek perfelvételi nyilatkozataitól (a keresettől és az ellenkérelemtől) függ, és amely jogkérdés tisztázása nélkül a kereset teljesítéséről sem lehet határozni. Értékitélet vagy olyan közlés esetén ugyanis, amely nem az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint minősül, helyreigazításnak nincs helye.

[109] A perbeli cikk témája az önkormányzat tulajdonában lévő tó hasznosításának értékelése volt. Annak apropóját egy a polgármester politikai hovatartozásához képest ellenzéki képviselő Facebook-posztja adta, amely a Kék-tó bérbeadásának fejleményeit mutatta be. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen azonosította, hogy a téma közügyben való megszólalásnak minősül.

[110] Az alperesek azonban téves jogértelmezéssel azonosították a felperest közéleti szereplőként. A polgári jogvitában a Ptk. 2:44. § szerinti „közéleti szereplő” fogalma alatt kizárólag a természetes személyek értendők, a rendelkezés természetéből (a védelem irányának meghatározásából, a szövegezésből) következően azt a jogi személy felperesre nem lehet kiterjeszteni. A felperes tūrésı kötelezettségét a közügyben való érintettsége teremti meg.

[111] Az aktuális közéleti témában érintettként a róla alkotott véleményt az átlagosnál magasabb mérce szerint kell tūrnie.

[112] Az elsőfokú bíróság tényállításnak tekintette azt a közlést, hogy a felperes bérbeadta a tavat „éves szinten félmillió veszteséggel”. A leadben megfogalmazott kijelentést azonban szövegkörnyezettől elszakadva, önmagában értékelte, nem tulajdonított jelentőséget

sem a cikk apropójának (azt az ítéletben meg sem jelenítette), sem pedig lényegi mondanivalójának.

[113] A leadben szereplő kijelentés szoros összefüggésben áll azzal a visszatérő gondolattal, hogy a tó hasznosítása nem a „felelős gazdálkodás” jegyében, hanem a „rendkívül előnytelen szerződés” keretében történik.

[114] A szerző szembeállítja a polgárok közvélemény-kutatással megismert használati igényét („a szavazók 85 százaléka nyitott, mindenki által látogatható tavat szeretne”) azzal, hogy a tó és közvetlen környéke kizárólag a horgászegyesület tagjainak javát szolgálja („Egy átlagos kerületi lakos meg sem közelítheti a Kelenvölgyben található Kék-tavat, amelyet nagyjából egy méter magas kerítés választ el a külvilágtól”).

[115] A cikkbe ágyazott tartalomként bemutat 7 fényképet, amelyeken a tó környéke feltűnően elhanyagolt, a külső, magas drótkerítésen belüli eredeti fémkorlátok rozsdásak és dűledeznek, a stégek elhanyagoltak, néhol használhatatlanok, a növényzet gondozatlan és a parton építési törmelék hever.

[116] Felhasználja a poszt szerzőjének kritikus megszólalását a szerződéskötés körülményeit és feltételeit, valamint az uralkodó állapotokat illetően, és úgy foglal állást, hogy a lakosok „egy kerítésen keresztül nézhetik majd az elhanyagolt köztulajdont”, „(a)z önkormányzat pedig összességében éves szinten félmillió forintos veszteséget fog elkönyvelni a bérbeadás eredményeképp”. A sérelmezett tartalom következtetésként megfogalmazott erős kritika, amelynek döntően a ténybeli alapjai is megjelennek az írásban (a linkelt posztban és a linkelt tartalomként olvasható 2025. decemberi előterjesztésben, valamint a véleménynyilvánításra felhívó posztban).

[117] Az elsőfokú bíróság – a tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatok tartalmával szemben – az alperesek részéről felhívás ellenére nem vitatottnak, egyébként aggálytalannak tartott tényként fogadta el a felperes (többmillió) fenntartási költségekkel kapcsolatos előadását, holott az a jogkérdés eldöntése szempontjából irreleváns. Nem annak van jelentősége, hogy az I. rendű alperes bírói felhívás ellenére nem vitatta, hogy a megkötött szerződésben szereplő kötelezettségek a haszonbérleti szerződés hiányában a felperest terhelnék, és az jelentős költséggel járna. A cikk nem a szerződéses szolgáltatások és ellenszolgáltatások összeméréséről és arányosságáról, hanem a kialakult és tartósan fennálló valós helyzetről szól.

[118] A bemutatott tartalom alapján a haszonbérletet terhelő, a környezet igényes karbantartására vonatkozó kötelezettségek egyáltalán nem teljesülnek. A szerző megfelelő ténybeli alappal támasztja alá azt az értékelését, hogy a hasznosítás előnytelen; a felperes az alacsony („egyhavi lakbérnek megfelelő”) éves haszonbér fejében – a szerződés szerint és általa beismerten – viseli a vízfogyasztási korlát eléréséig a vízdíjat, amelyhez képest a haszonbérlet a területet nem gondozzák, a helyi lakosok pedig nem használhatják.

[119] A cikk szerzője tehát az előbbi három tény ismeretében a nem vitatott költségtételekből (a haszonbér, a fogyasztási adatok és díjak egybevetésével) okszerűen

következtethetett a hasznosítás veszteséges voltára. A sérelmezett következtetés valós tényeken alapul, nem okszerűtlen, így helyreigazítása eredményesen nem kérhető.

[120] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét megváltoztatta és a teljes keresetet elutasította [Pp. 383. § (2) bekezdése].

[121] A felperes az első- és a másodfokú eljárásban is pervesztes.

[122] Az alperesek ügyvédi munkadíjként az elsőfokú szakban 8 munkaórát, a másodfokú eljárásban 4 munkaórát és 65.000 forint + áfa óradíjat számítottak fel. Ennek megfizetésére az ítéltábla a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján az alperesek mint egyetemleges jogosultak javára.

[123] Észlelte, hogy az elsőfokú bíróság az illeték megfizetésére kötelező rendelkezések körében figyelmen kívül hagyta a felperes személyes illetékmentességét. Ezért az ítéltábla az erre vonatkozó rendelkezést hivatalból vonta a felülbírálat körébe.

[124] A tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett 48.000 forint fellebbezési illeték a felperes személyes illetékmentessége miatt az állam terhén marad [Pp. 83. § (1) bekezdés, 102. § (6) bekezdés, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdés, (3) bekezdés *b)* pont, 42. § (1) bekezdés *a)* pont, 46. § (1) bekezdés, 62. § (1) bekezdés *f)* pont].

Budapest, 2026. július 9.

Dr. Kovács Helga s.k.

a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.

Dr. Stecbauer Anita s.k.

bíró

bíró